

[Justitsministeren.]

lig kommunal Vedtægt, som der staar, men ogsaa dem, der skyldes en egentlig Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen. Saaledes opfatter jeg Paragraffen i Overensstemmelse med denne Art Lovgivning i Almindelighed, at man ikke skal lide Tab i velerhvervede Rettigheder, og jeg har ingen Grund til at formode, at Finansministeren ikke skulde lægge en lige saa liberal Fortolkning til Grund.

Den samme ærede Ordfører udtalte derefter, at Ordenspolitiet efter hans Mening vil blive lidt uheldigt stillet med Hensyn til Avancementsstillinger, og spurgte, om jeg ikke mente, det var muligt i Normeringslove i de kommende Aar at rette eventuelle Skævheder i saa Henseende. Jeg har udtalt ved forskellige tidligere Lejligheder, ogsaa i Folketinget, at der er Klarhed over baade i Justitsministeriet og i Finansministeriet, at der vil kunne komme adskillige andre Spørgsmaal frem foruden det, det ærede Medlem nævnte, hvor det kan blive nødvendigt paa en eller anden Maade at raade Bod paa eventuelle Mangler eller Skævheder, og at dette i saa Fald maa ske enten ved Finanslovbevilning eller paa Normeringsloven, uden at jeg naturligvis i dette Øjeblik kan se, i hvilken Udstrækning der vil blive Tale herom. Men det maa man være forberedt paa, naar det drejer sig om en saa omfattende Ordning, en Ordning, der strækker sig over hele Landet og rummer mange forskellige Slags Detailler, der helst skulde passe sammen.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), Venstres ærede Ordfører, bedrøvede mig som sædvanlig ved at gaa imod alt, hvad jeg foreslaar, men han gjorde det i Dag lidt stærkere, end jeg egentlig havde tænkt mig, og jeg maa derfor ofre lidt mere Tid paa det ærede Medlem, end jeg i og for sig ønskede. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at efter denne Ordning vilde Kommunerne blot rekvirere, Staten skulde betale, og det ærede Medlem talte, som om han efter at have udstedt dette Mistillidsvotum til Kommunerne ogsaa mente at burde udstede et Mistillidsvotum til Staten — i hvert Fald til den nuværende Justitsminister —, idet han talte, som om alle disse Rekvisitioner straks vilde blive imødekommet. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl heri, jeg tror, han slutter fra den utrolige Imødekommenhed, den nuværende Justitsminister viser over for de Krav, der af det ærede Medlem stilles i hans Egenskab af Præsident for Byretten, i hvilken Egenskab han jo bliver forkælet af Justitsmini-

steriet. Deraf slutter det ærede Medlem, at alle mulige andre Krav fra alle mulige andre Sider ogsaa straks vil blive imødekommet. Jeg lover det ærede Medlem, at jeg fremtidig skal se endnu nøjere paa de Krav, han stiller, end jeg hidtil har gjort, for ikke at risikere, at hans Fejlslutninger skal komme hele det kommunale Selvstyre til Skade.

Det ærede Medlem henviste desuden til den almindelige Betragtning, at jo flere Kontorer der blev oprettet, des flere Tjenestemænd blev der. Det er ogsaa i rette Tid, det ærede Medlem gør opmærksom herpaa, da han netop er beskæftiget med i sin Egenskab af Byretspræsident at stille Krav om en hel Del nye Kontorer. Jeg skal herefter ligeledes paa dette Omraade være yderst mistænksom, hvad jeg ellers aldrig har haft Grund til.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Kommunerne fremtidig ofte vilde komme til at lade Arbejde udføre, som de hidtil har kunnet faa besørget gennem Politiet. Der er maaske noget rigtigt heri. Jeg synes ogsaa, det efterhaanden er blevet saaledes, at en hel Del af det kommunale Politi visse Steder nærmest er en Kombination af Bude og Kontorister, men det er egentlig ikke Hovedopgaven. Til Politimesteren har man haft en vis Tilbøjelighed til at henlægge alle mulige Opgaver, saaledes at det mindede, om jeg saa maa sige, om en blandet Forretning, hvor Hovedvægten blev lagt paa Budvirksomhed, Bogholderi og Indkrævning af uvedkommende Honorarer eller Bidrag. Hvis der endelig skulde komme en lidt fornuftigere Grænse imellem, hvad Kommunalbestyrelsen skal udføre gennem sine egne Folk, og hvad den skal udføre gennem Politiet, vilde jeg ikke have noget særligt derimod.

Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om man gik den Vej med Hensyn til Forholdet mellem Politidirektøren i København og Statspolitichefen, som den ærede Ordfører for Venstre synes at ville anbefale, nemlig at Politidirektøren i København samtidig skulde være Rigspolitichef. Jeg tror ikke, den Idé, som i øvrigt ikke er mig fremmed, vil vinde almindeligt Bifald ude paa Landet: at den, der ledede hele Landets Politi, var den særlige Chef for Københavns Kommune. Den Ordning vil jeg i hvert Fald ikke være med til. Noget andet er, at det ærede Medlem har Ret i, at det i Praksis ikke er helt let at afgrænse Opgaverne mellem Rigspolitichefen og Chefen for det store københavnske Politi, men det sker vel forhaabentlig paa en praktisk Maade gen-